

Ataülf, Wamba, Sigeric...

Manuel Fraga, líder de la minoria conservadora, deixà per a setembre una interpel·lació urgent que el calendari parlamentari no li permeté d'incloure en el passat curs. Manuel Fraga, en l'examen setembrí, recità la seua habitual lliçó sobre els fenicis, però en aquesta ocasió es deixà, voluntàriament, algunes parts del tema per a aspirant a nota en el proper debat sobre l'«estado de la nació». Però D. Manuel cometé un greu error en abordar una interpel·lació urgent centrada en l'economia, la inseguretad ciutadana i les autonomies. Ha punxat el globus del debat sobre l'estat de la nació i, a més, no ha aconseguit encaixar formalment el president del govern, Felipe González.

Els diàlegs parlamentaris entre el president del govern i el líder conservador s'han convertit en una espècie de llista dels reis gots que, tot i que quasi ningú no la coneix, sona a

Una interpel·lació poc engrescada

1 EFE

Més enllà de les declamacions parlamentàries, la calma presidirà el nou curs polític

tothom. Fraga repetí la terrible qüestió dels 800.000 lloc de treball que prometé el PSOE en la campanya electoral, però això ja no produeix sensació, perquè és una frustració que no solament han admés de bon grat les bases socialistes, sinó inclús els seus votants. Fraga aprofità la pujada del dòlar per a deixar la pesseta

als peus dels cavalls, però, aquesta angoixa per la prepotència nord-americana, la pateix tot el món occidental, d'una manera o d'una altra, i forma part també de la resignació col·lectiva diària.

Fraga intentà carregar les tintes sobre la inseguretad ciutadana, però, si bé aquesta tara no pot ser, des de cap punt de vista, assumida amb resignació n'hi ha un altra de pitjor: la del terrorisme, contra la qual l'actual govern ha aconseguit èxits singulars. I, naturalment, en aquest aspecte tan fonamental Don Manuel es limità a una lleu insinuació. Que Fraga parlàs del tema autònom per acusar de centralisme el partit en el poder va resultar tota una ironia. Pensar que els conservador poden ser la panacea autònoma és, en qualsevol cas, un malson d'una nit d'estiu.

D. Manuel va ser tan càndid i tan poc engrescat que ni tan sols va recórrer a l'habitual tema de la cistella de la compra, que és una cosa que solen entendre algunes mestresses. Fraga posà tan franc el debat a Felipe González, que aquest ni tan sols hagué de dir allò de la «cuota parte» o respondre «sin acritud». El president, això sí, usà, en la primera oportunitat, el seu famós *producto interior brut*, que ens ha convertit en un parent tan proper com aquell «puc prometre i prometre» de D. Adolfo.

L'aspecte negatiu del diàleg entre ambdós líders és que han deixat el debat sobre l'«estado de la nació» en una mena d'entremés. No tindrem drama, perquè la primera comèdia ja ha estat representada. Miquel Roca, que en el parlament sol ser pragmàtic —en allò de l'Operació Reformista bastant menys, de forma i manera que no s'explica que compte amb l'inefable Monsonís per a Castelló— a l'hora de fixar posicions es limità a demanar que, les qüestions autonòmiques, no les desvie el president del govern exclusivament cap al senat.

Ha començat el curs amb llibres de text ja coneguts i subratllats. Les novetats del nou període parlamentari no seran excessives, a pesar de l'important nombre de lleis pendents sobre les quals majoria i oposició no acaben de posar-se d'acord. Se'ns avança, això sí, la llei del percentatge, en la qual, com sempre, resultaran beneficiades les mateixes comunitats autònomes que ho han estat en el Fons de Compensació Interterritorial. Potser aquesta vegada algun diputat valencià s'atrevirà a preguntar-ne el perquè.

CURS D'ENERGIA SOLAR

PREPARACIÓ DE PROJECTISTES INSTAL·LADORS

Diploma autoritzat pel Ministeri d'Educació i Ciència (OM 26-3-82)

Impartit per **Censolar** a càrrec de llicenciats en Ciències Físiques

Informació: Tel. 360 92 28. Vesprades